

Emma Holmeros: Rättvis idrott för unga, Nordisk Talefest

Talare

Emma Holmeros
Gymnasieelev

Datum

10 maj 2024

Plats

Bergen

Jag gissar att de flesta här har gått på en idrott under sin uppväxt? Kanske var du 8 år och spelade i ett fotbollslag, kanske var du 5 år och fick testa att skjuta på en basketkorg för första gången. Jag var 11 år när jag fick mitt första pingisracket i julklapp, och direkt efter började jag träna i en klubb. När jag började spela fick jag först träna i en grupp med blandat tjejer och killar, men känslan av att vara en enda grupp fanns aldrig. För varje gång det var dags att bli tilldelad en partner fick jag alltid spela med samma person, den enda andra tjejen i gruppen. Självklart var jag jätteglad över att få spela med henne, det var hon som hade fått mig att börja spela från början, och därför sa vi nästan aldrig ifrån att vi ville testa och spela med någon annan. Vi sa inte heller till när vi varje träning fick spela på samma halvtrasiga bord som alltid stod åt sidan, och inte heller när tränarna aldrig använde oss som exempel för att visa nya övningar. Det hände ibland att vi sa till att vi ville spela med någon ny och då löste dem alltid så vi fick det, men istället var det då killarna som sa ifrån. ”måste vi spela med dem”, ”kan inte dem bara spela med varandra som vanligt”. Min tränare skrattade alltid med dem och sa att vi kunde byta partners igen efter nästa övning. Jag var 11 år och det enda jag ville var att bli bättre på samma sport som alla andra i den hallen. Min klubb började terminen efter att erbjuda tjejträning, träningen var en sen måndagstid i den lilla källarlokalen, men äntligen skulle vi spela med andra tjejer. Vi var bara 5 tjejer i klubben, men vi 5 tränade varje vecka fram tills det var dags för vår första tävling. På tävlingen hade tjejklassen inte fått några bord att spela på, eftersom dem inte visste hur många bord killklasserna skulle ta upp. När vi tillslut fick spela så fick vi avbryta då och då för prisutdelningen av de klasser som spelats klart. Alla matcher avbröts alltid så prisutdelningen kunde ske med allas uppmärksamhet. Jag kom själv inte på pallplats men jag ville ändå kolla på prisutdelningen för klassen jag spela, men när jag senare träffade vinnaren så såg jag att hon redan hade en medalj. Hon sa att arrangören hade kommit fram och gett den till henne. Vi fick ingen prisutdelning. När någon tar upp de olika prissystemen är det ofta med motiveringen att det är fler killar som

är anmälda i deras klasser. Det kanske inte är lika många tjejer som spelar överlag, men eftersom det oftast bara finns någon enstaka ungdomsklass så samlas alla tjejer i samma klass, då blir vi ett antal. Hur är det då rättvist att topp 10 i en p12 klass får varsin pokal när bara vinnaren i tjejklasser får pris, och oftast bara en medalj. Hur motiverande är det att jag ger allt i en tävling för att tillslut hamna på en välförtjänad andraplats, och då inte ens få mitt namn uppropat i högtalaren. Att utöver det, efter varje tävling, se på min klubbs instagram hur bra alla killar har presterat, till och med dem som åkte ut ur gruppspelen får varsin bild och peptalk. Själv undrar jag om mina tränare ens vet om min andraplats. Genom hela min pingiskarriär och de olika klubbarna jag spelat i så har jag varit med om sämre priser, om ens några priser, jämt emot killarna. Hur kan det vara såhär, och varför sker det ingen förändring? Enligt en undersökning i Sverige så tjänar en idrottsman ungefär 72 gånger mer än en idrottskvinna. Idrottsklubbar går runt på deras spelares vinster, men det finns ingen vinst i tjejidrott. Det är klart ingen klubb har råd att satsa resurser och tränare på tjejer, som hur mycket de än tränar och hur bra de än blir, aldrig kommer kunna dra in samma pengar som en kille i samma ålder. Valet för dem är lätt. Konsekvenserna för tjejer som vill satsa på idrott är svåra. Idag ser vi inte idrott som ett yrke på samma sätt som andra arbeten, men varför betyder det att sporten får kringgå de vanliga diskrimineringslagarna? Jag har en dröm om att alla ska ha en lika möjlighet i ungdomsidrott, en dröm som jag, själv, inte kan uppfylla. Men genom att prata om det så kan vi förändra tillsammans.

Taggar

Nordisk talefest, Nordisk talefest, Nordisk talefest 2024

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/emma-holmeros-rattvis-idrott-for-unga-nordisk-talefest>